

# HET SYMBOLUM DES GELOOFS

*Vijfde artikel (vervolg).... ten derden dage verrezen van de dooden.*

1. Deze woorden : *Ten derden dage verrezen van de dooden*, beteekenen dat Jezus Christus, op den derden dag na zijnen dood, door de uitwerking zijner almacht zijne ziel met zijn lichaam vereenigde, en levend en tevens verheerlijkt uit zijn graf opstond.

2. Het lichaam had niet drie volle dagen in het graf gelegen, doch wel een gedeelte van den vrijdag, den geheelen zaterdag en een gedeelte van den zondag.

3. Men moet derhalve weten dat, gelijk Jezus Christus zijne verrijzenis niet heeft willen uitstellen tot het einde der wereld om een bewijs zijner godheid te geven, hij ook niet onmiddlijk na zijnen dood heeft willen verrijzen, doch slechts na drie dagen, om te toonen dat hij werkelijk mensch en gestorven was, die tusschenruimte voldoende zijnde om de waarheid van zijnen dood te bewijzen.

## Verschijningen.

4. Wij weten dat Jezus Christus verrezen is, door de getuigenis der apostelen en leerlingen, aan wien hij zich na zijne verrijzenis meermalen vertoond heeft.

5. Op den dag zijner verrijzenis heeft Jezus Christus zich vertoond aan zijne apostelen, en heeft hun dan ook de macht geschonken om de zonden te vergeven.

6. Jezus Christus vertoonde zich eenigen tijd daarna aan verscheidene apostelen terwijl zij in het meer van Galilea vischten. Het is alsdan ook dat hij den h. Petrus als oppersten herder der geheele Kerk aanstelde.

7. Vóór hij ten hemel klom is Jezus Christus een laatste maal aan zijne apostelen verschenen, en beval hun het Evangelie aan alle volkeren te verkonden.

8. Wij moeten geloof hechten aan de getuigenis die de apostelen van de verrijzenis van Jezus Christus gegeven hebben, daar zij hun leven opgeofferd hebben om staande te houden dat zij Jezus Christus verrezen gezien hadden. Getuigen die zich laten om het leven brengen om hunne getuigenis te staven, kunnen onmogelijk als bedriegers aangeschouwd worden.

## Hoedanigheden der verrezene lichamen.

9. Het lichaam van Jezus Christus uit het graf opgestaan had al de hoedanigheden der verheerlijkte lichamen, te weten : de onlijdelijkheid, de klaarheid, de lichtheid en de doordringendheid.

10. Door de *onlijdelijkheid* verstaan wij dat Jezus Christus niet meer kon lijden of sterven.

11. Door de *klaarheid* verstaan wij dat het lichaam van Jezus Christus zoo glansrijk was als de zon, doch de Heer liet dien glans niet schijnen vóór zijne Hemelvaart.

12. Door de *lichtheid* verstaan wij dat het lichaam van Jezus Christus zich van de eene plaats naar de andere, ja zelfs van de aarde tot den hemel, met de snelheid des bliksems begeven kon.

13. Door de *doordringendheid* verstaan wij dat het lichaam van Jezus Christus de stoffelijke schepselen kon doordringen juist gelijk de geesten. Hij is derhalve uit het graf opgestaan zonder den steen die den ingang afsloot te verplaatsen.

14. Jezus Christus zijne ziel met zijn lichaam vereenigende, liet de wonden onder zijn lijden ontvagen verdwijnen, die der handen en voeten en der zijde uitgezonderd.

15. Hij heeft haar behouden : 1° om ze zijnen apostelen te toonen en derwijze zijne verrijzenis te bevestigen; 2° als een middel om het hart van God jegens den zondaar te bewegen; 3° om de boozen te beschamen in het oordeel, hun daarmede toonende dat hij volstrekt voor alle menschen geleden heeft.

16. Het was noodig dat Jezus Christus verrees : om de rechtvaardigheid Gods te doen blijken, dewijl het hoogst voegzaam was voor zijne rechtvaardigheid dengene te verheffen die, uit gehoorzaamheid, met hoon en smaad werd overloden. De h. Paulus geeft er deze rede van in zijnen brief aan de Philippiërs : « Hij heeft zich zelve vernederd, daar hij gehoorzaam was tot den dood, en wel den dood des kruises. Daarom ook heeft God hem verheven, en hem eenen naam geschonken, die boven allen naam is. »

## Uitleg der plaat.

17. *Deze plaat* stelt de verrijzenis van Jezus Christus voor.

18. Verscheidene heilige vrouwen, die wij *links* zien, kwamen het lijk van Jezus balsemen, zegt het Evangelie, toen plotseling een groote aardbeving plaats had; de engel des Heeren daalde uit den hemel, wierp den steen omver en zette zich er op neder. De verstomde wachten stonden daar als door den dood getroffen. Wanneer de heilige vrouwen het graf intraden, werden zij bij het zien van den engel met vrees bevangen. Doch hij zegde haar : « Vreest niet, gij zoekt Jezus van Nazareth, die gekruist is geweest; hij is verrezen; hij is hier niet, ziet hier de plaats waar men hem gelegd had. »